

A SZÉLMALOMHARCOS XVII. fejezet

A küzdelmek éve 2005

Molnár Tamás életfilmje

Merüljünk alá ismét a közéleti pokol fenekére, tekintsük át gyorsan az év különös eseményeit. Szokás szerint hatalmas áremelésekkel kezdődik a politikai szezon. Január elején kiderül Szita Károly kaposvári polgármester és Bácskai Tamás ügynökmúltja. Draskovits körül egyre zavarosabb figurák bukkannak fel. Februárban Gyurcsány jó politikai érzékkel leterroristázza a nálunk vendégeskedő arab labdarugókat. Pécs környékén áll a bál a zengő-hegyi NATO-lokátor miatt, az országban egyre hevesebb gazdatüntetések zajlanak. A hónap végén újabb jelentős ügynöklista lát napvilágot. Az elszegényedő országban bemutatják az egy milliárd forintos állami támogatással készült Sorstalanság filmadaptációt. A FIDESZ lassan felébred téli álmából, alternatív szavazatszámoló rendszer kiépítését jelenti be, majd összehívja a Nemzeti Konzultációs Tanácsot, melynek oszlopos tagja Pozsgai Imre. Orbán egy nyugdíjas fórumon kijelenti: - Vállalni kell a kádár-rendszer értékeit! Március végén parlamenti vizsgálóbizottság alakul Orbán, majd később a Gyurcsány-család gyors vagyonosodásának kivizsgálása ügyében. Április elején az MDF-es Balsai István átül a Fideszhez. Néhány napra rá Amsterdamban nemzetközi körözés alapján elfogják Varga Tamás üzletembert, a FIDESZ gazdasági tanácsadóját. Sorozatos botrányokat követően lemond Németh Imre agrárminiszter, helyét Gráf József foglalja el. Április 2.-án, az egész világ megrendülten gyászolja II. János Pál pápát, a legnépszerűbb, lengyel származású, katolikus egyházi vezetőt. Nem sokkal később, május 18.-án, eltávozik közülünk Pongrácz Gergely (Bajusz), a Corvin-köz legendás parancsnoka.

Május elején váratlanul megsemmisítik a milliárdokat sikkasztó Kulcsár Attila telefonlehallgatásainak anyagát, majd hatalmas botrány robban ki az érettségi tételek internetes kiszivárogtatása miatt, de Magyar Bálint oktatási miniszter a helyén marad. Az Élet és Irodalom (ÉI) első fokon pert nyer az Orbán-család tokaji szőlőbirtokainak ügyében. Június elején parlamenti vizsgálóbizottság kutakodik Gyurcsány és Orbán vagyonosodása kapcsán, de „természetesen” semmiféle törvényteleniséget nem találnak. A FIDESZ manőverezése és taktikázása nyomán, Sólyom Lászlót megválasztják Köztársasági Elnöknek. Az MDF-ből menekülő Lezsák-csoport együttműködési megállapodást köt a Fidesszel. A Júniusi FIDESZ kongresszuson, alternatíva nélkül ismét Orbánt választják meg elnöknek. A frissen megválasztott pártelnök a székelyföldi Tusnádfürdőn kijelenti: - A baloldal, amikor csak teheti, ráront saját nemzetére! Az ÉI folyóirat elveszíti a sajtópert Orbánnal szemben. A nyár derekán szokás szerint végigvonul a fővároson a buzi-fesztivál, a Kondrád György író által támogatott, drogbarát Kendermag egyesület is egyre aktívabb!

Augusztus 5.-én beiktatják Sólyom László államelnököt. A hónap végén kirobban a Magyar Nemzet által feltárt „Mucuska-gate”, amely során fény derül Hiller István és Magyar Bálint román titkosszolgálati kapcsolataira. Ezekben a napokban végre vádat emelnek a brókerbotrány 21 gyanúsítottja ellen. Szeptember 26.-án - a kollaboráns magyar politikai garnitúra-, egyhangúan megszavazza Románia feltétel nélküli EU-csatlakozását. Szeptember 27.-én, az Egyesült Államok 25,5 millió dollárt fizet a magyarországi zsidóknak az „Aranyvonatról” eltűnt (ellopott) értékek miatt. Ősszel felerősödnek a vajdasági magyar-verések. Október 7.-én Harmadik Út néven, választási szövetséget köt egymással a JOBBIK és a MIÉP. Két nappal később Lányi András bejelenti az Élőlánc Magyarországért párt megalakulását. A hónap végén feloszlatják a Vér és Becsület szervezetet. November közepére kiderül, hogy az ügyészség szerint nem bűncselekmény Szász Károly brutális megverése. Ekkoriban közli Mécs Imre egykori 56-os halálraítélt, hogy az új választásokon elhagyja a süllyedő SZDSZ-t és a kommunista utódpart (MSZP) színekben politizál tovább. Az év végén kirobban a FIDESZ által titokban támogatott Magyar Vizsla újság körüli botrány. Az SZDSZ és MDF piszkos belső ügyeik miatt folyamatosan erodálódnak, míg a két nagy politikai párt (MSZP – FIDESZ) sárdobálása és iszapbirkózása is változatlan intenzitással folytatódik tovább. Magyarország helyzete kilátástalan!

Az év első nagyobb akcióját február elején indítjuk el. Miután rendre elhalnak az ügynöklisták feltárására irányuló törekvések, meghirdetjük az Első Esély elnevezésű országos akciót, melynek során segítséget kérünk a közvéleménytől, a kommunista bűnösök felkutatása érdekében. (A kezdeményezés elnevezése cinikus utalás a náci háborús bűnösöket felkutató Utolsó Esély elnevezésű nemzetközi akcióra!) Mivel én vagyok a projekt vezetője, hatásos belépőként máris nyilvánosságra hozom a megfigyeléssel foglalkozó 56 rendőrtiszt nevét és rendfokozatát. Torkos Matild a Magyar Nemzet újságírója és Modor Ádám történész segítségemre siet a további feltáró munka során, de nem jutunk sokra, mindenhol falakba ütközünk. A politikai „elitnek” – nyilvánvaló érintettsége okán-, cseppet sem érdeke a tiszta és tárgyilagos múltfeltárás! A pökhendi és nagyképű Havas Henrik még a TV2 reggeli Mokka adásába is beinvitál, de az emberek félelme, az iratanyagok titkosítása és a hatalmas politikai ellenszél miatt hamarosan kudarcot vallunk.

Mindenképpen szeretnénk kitörni a politikai karanténból, ezért már az év elején megbízható szövetségeseinket keresünk a következő évi országgyűlési választásokra. A MIÉP ekkoriban még szóba sem jöhet, de két szervezettel, vagyis a Réti Miklós vezette kisgazdákkal és a Balogh Gyula által vezetett Magyar Nemzeti Szövetséggel már idejekorán, február 20.-án szövetséget kötünk. Az együttműködésbe szeretném bevonni az MVSZ-t is, de Patrubány Miklós elnök borzalmasan haragszik ránk, mert szerinte a kettős állampolgársági népszavazást követően, a számukra kölcsönadott számítógépeinkkel eltulajdonítottuk a világszervezet címlistáját. Hosszas békéltető tárgyalásokat folytatok, mire később - Rácz Sándor hathatós segítségével-, megtörténik a kibékülés. A Történelmi Vitézi Rend is jelentkezik nálunk, de

sajnos olyan zavaros viszonyokat és vezetőket találunk (például dr. Várhegyi András fővitézt), hogy a végső megállapodástól visszariadunk. Mivel szeretnénk a munkavállalókat is szoros kapcsolatot kialakítani, kétszer tárgyalok a Liga elnökével Gaskó Istvánnal, de mivel ezek a múltból örökölt szakszervezeti vezetők teljesen komolytalanok, a további együttműködéstől elállunk.

Ekkoriban keres meg bennünket a sokak által szabadkőművesnek tartott, titokzatos ember Zelnik József, akinek kiterjedt politikai és vallási kapcsolatrendszere – ígérete szerint- sokat segíthetne nekünk. Kifejezetten izgatott és kíváncsi vagyok, hiszen sokat olvastam a nemzetközi szabadkőműves páholyok hatalomformáló szerepéről és befolyásáról. A találkozót előtte, Czike László anyagaiból és egyéb forrásokból széleskörűen tájékozódunk. Köztudomású Zelnik (a Makovecz által fémjelzett Templomos lovagrend) és Orbán (a Johannita lovagrend) közötti konfliktus. Kovács Dáviddal már az első találkozás alkalmával elhatározzuk, hogy amíg mi a párt vezetői vagyunk, addig a JOBBIK soha nem kerülhet kapcsolatba semmiféle titkos társasággal. Néhányszor udvariasságból ellátogatunk az óbudai Selyemgombolyítóba és a Vigadóba filozofálgatni és borozgatni, de a további tárgyalást és együttműködést gyorsan megszakítjuk Zelnikkel.

A tavasz folyamán jókora agrárválság kerekedik az országban, egymást követik az agrárdemonstrációk és a félpályás útlezárások. A JOBBIK többször tart figyelemfelkeltő akciókat és demonstrációkat, melyekben sokat segít régi barátom Zacsek Gyula, az MDF piacok egykori megteremtője. Február 25.-én, Bíber József és Z. Kárpát Dani társaságában látványos és rendhagyó demonstrációt szervezünk a Földművelésügyi Minisztérium (FM) elé. A tiltakozó francia parasztok ötlete nyomán, egy jókora bűzőlgő trágyarakást adományozunk Németh Imre agrárminiszternek. Miután beleszúrom a szarkupacba az uniós lobogót, belépek a minisztérium portájára és a megszeppent illetékes elvtársnak - petíció kíséretében- átadok egy merőkanalat. A kérdő tekintetre ennyit válaszolok: - Tisztelt Uram! Az étel előállt! Vigye fel ezt az evőeszközt a miniszter úrnak azért, hogy egye meg azt, amit főzött! Jó étvágyat kívánok! A kimerő rendőrök miatt később elszállítjuk a trágyarakást, de én szívem szerint leborítanám a kapuba. A sors hamarosan elégtételt szolgáltat: - néhány hét múlva megbukik az agrártárca vezetője.

A tavasz beköszöntével rendületlenül járjuk az országot, mellette tovább erősítjük személyes és szervezeti kapcsolatainkat. Csatlakozik hozzánk az V. kerület MDF önkormányzatában ténykedő Bégány Attila jogász, egyre aktívabb a volt MIÉP-es Metes György légiirányító, valamint a cigánybűnözés elnevezést felkaroló, szolnoki tanár Bíber József. Később feltűnik körülöttünk a régi MIÉP-es Rozgonyi Ernő, az 56-os Murányi Levente, a nagykovácsi Zágráb Nándor – aki a tanyavillamosítási programunkat képviseli-, valamint a miskolci Szegedi Csanád. Az országos turnékba bekapcsolódik Döbrentei Kornél, Drábik János, Lovas István, Kiszely István, Raffay Ernő, Usztics Mátyás és Wittner Mária. Március 15.-re - a Kárpátia és a

Nemzetőr mellett-, megjelenik végre Magyarok Lapja címmel, (részben) a saját újságunk is, melynek laptulajdonosa Márkus Tibor, tipográfiáját Bokros Péter és Serfőző Magdi (Inconnu) készíti. A rivális MIÉP leszállóágba kerül, mi lassan ugyan, de szívósan araszolunk felfelé. A mindent kisajátító és bekebelező Fidesznek sehogyan sem jön össze az „Egy a tábor, egy a zászló” kirekesztő jelmondata. Mi radikálisok nem hagyjuk magukat, augusztusra már 84 alapszervezettel rendelkezünk.

Május 8.-án újabb botrány borzolja a kedélyeket. A budai Várfook utcában álló 21-es autóbuzson, a „hagyományörző” Mortimer nevű fiú, heves vitát követően karddal leszúrja cigány származású utastársát. Az esetet követően azonnal kirobban a „náci-vadász”, liberális médiahisztéria. Május 17.-én tüntetést szervez a Moszkva téren az antifasiszta szövetség (MEASZ), beszédet mond TGM, György Péter és Horváth Aladár. Teljesen igaztalanul, bűncselekmény elkövetésével vádolják meg a nemzeti radikálisokat, miközben – mint néhány nappal később kiderül-, maga az elkövető is cigány származású. Ekkoriban többször találkozom Polgár Tamás (Tomcat) nevű bloggerrel, aki feltűnően intelligens, ám rendkívül kedveli a meghökkentő utcai akciókat. A körülötte lévő botrányok miatt, nem akarjuk a JOBBIK közelébe engedni, de mivel áttételesen érintettek vagyunk az ügyben, nekünk is meg kell szólalnunk! Mivel az elnökségben senki nem vállalja a „rizikós” szereplést, május 26.-ára meghirdetett ellentüntetésen Molnár Balázs újságíró és Toroczkai László társaságában én képviselem a Jobbikot. Beszédemben felelősségre vonom a magyar-gyűlölő (hungarofób) liberális értelmiséget és az egykori jól működő vajdarendszer előnyeiről beszélek. A rendezvény végén pénzt gyűjtünk TGM vonatjegyére, menjen haza és inkább Romániába rontsa tovább a levegőt! Másnap hosszú interjút kér tőlem a Rádió C, melyben a cigányság hiányzó értelmiségéről, értékítéletéről, belső hierarchiájáról, rendszeretéről és önkontroljáról beszélek.

Örülök, hogy sikerült kitárgyalnunk a problémát, hiszen a pártépítés e korai szakaszában, egyáltalán nem hiányzik számunkra egy kezelhetetlen etnikai konfliktus felvállalása. A zsidóság társadalmi szerepéről és a cigánybűnözésről hosszas elnökségi vitákat folytatunk. Ismerjük a bűnelkövetési statisztikákat, a hazai mélyszegénységet, a kelet-magyarországi tragikus szociológiai állapotokat, de a többség azon az állásponton van, hogy a JOBBIK talpra állása és megerősödése érdekében ne nyissunk újabb frontokat. Kovács Dávid óvatos, a „zsidókérdés” témakörét kivonná a napi politikai harcokból és a vitákat elsősorban történészekre bízna. Én, a cigány bűnelkövetésnél sokkal fontosabbnak és célravezetőbbnek tartom a politikusbűnözőkkel szembeni határozott fellépést. Bégány Attila szintén jelentkezik egy sokak által vitatható javaslattal. A halálbüntetés visszaállíthatóságának érdekében terjeszti elő álláspontját, amit aztán közösen elfogadunk. A JOBBIK politikai arculatát ezeken a heti kétszeri elnökségi üléseken alakítjuk ki. A párt belső demokratizmusát egyre jobban kitágítjuk, a fontosabb döntésekbe bevonjuk a tehetséges megyei vezetőket, a tagságot folyamatosan belső hírlevelekben tájékoztatjuk.

ájus végén újabb országos botrány robban, kiszivárognak az érettségi tételek megoldó kulcsai. Miután végleg megbukik a liberális oktatási reform, Szabó Gáborral közösen sajtótájékoztatót tartok az Oktatási Minisztérium előtt, ahol átnyújtom Magyar Bálint miniszternek a helyes megoldó kulcsokat és felszólítom az azonnali távozásra. Magyar persze marad, én néhány nappal később a Trianon évforduló kapcsán Raffay Ernő történésszel járom az országot. Júniusban a Könyvnapok keretében - a Masszi Kiadó gondozásában-, megjelenik újabb kötetem Szarháziak és giccsmagyarok címmel, amelyben unió-ellenes publicisztikáim gyűjteményét olvashatják az érdeklődők. A könyv címe egyértelműen a szocialistákra és azokra a Fideszesekre utal, akik „önként és dalolva” gyarmati sorba tolják az országot. Szikrázó napsütésben és elviselhetetlen forróságban, a Bazilikával szemköztí téren Döbrentei Kornéllal közösen dedikálok. A nyári elnökségi üléseken - kényszerűségből ugyan-, de egyre inkább körvonalazódik egy JOBBIK-MIÉP választási megállapodás előkészítésének és megalkotásának a gondolata. Kicsik és erőtlenekek vagyunk még a közelgő parlamenti választásra, ezért valamilyen taktikus módon ki kell használnunk, az összefogásból eredő előnyöket. Nem titkolom, cseppet sem bízom ebben a macska-egér koalícióban.

Az őszi politikai szezon újabb övön aluli csapással kezdődik. Szeptember 26.-a fekete hétfőként vonul be a magyar történelembe. A Felvidék, Kárpátalja és a Vajdaság cserbenhagyását követően, ismét óriási lehetőséget szalaszt el a nemzetvesztő politikai garnitúra – közöttük a „dumaellenzék” is-, amikor Orbán korábbi ígéretét felrúgva, a parlament feltétel nélkül megszavazza Románia EU-csatlakozását. A politikusok éppen a 2/3-os hazaárulást - a székely autonómia ügyének feladását-, akarják elkövetni, amikor Novák Előd hatalmas transzparenst lógat be az ülésterem karzatáról: - NE LEGYETEK HAZAÁRULÓK! – felirattal. A követelés persze süket fülekre talál. (Ezekre a napokra Orbán rátesz még egy lapáttal: - Az Ariel Saron által vezetett palesztinyiikos Likud-tömörülést, a FIDESZ testvérpártjának nevezi!) A legnagyobb ellenzéki párt vállalhatatlan politikai gesztusai és tettei újabb lökést adnak a MIÉP-pel való választási szövetség létrehozására. Én sokáig ellenzem a Csúrkával kötött közéleti házasságot - inkább a nehezebb, de tisztább viszonyokat teremtő önálló indulás mellett foglalkozok állást-, de Kovács Dávid végül meggyőz mindenkit a vezetőségben.

Ezeket a szomorú és elkeseredett őszi napokat egyetlen különös esemény vidámítja fel. Feleségem titokban - a Jobbikos vezérkar segítségével-, meglepetés bulit szervez 50. születésnapom tiszteletére. Késő délután érkezem haza egy elmaradt politikai tárgyalásról. A ház sötét, csendes és kihaltnak tűnik. Amikor felkapcsolom a sötét szobában a villanyt, ledöbbenek. A zsúfolásig tömött házban ott állnak életem legfontosabb szereplői. Közel százan itt vannak azok a rég nem látott, kedves barátaim, akik egész eddigi életem kísérői, segítői és meghatározó egyéniségei. Elkezdődik az előadás, Usztics Anna moderálásával régi, meghatározó életképeket vetítenek rólam. A megelevenedett életfilmem közben, sok-sok gyermekkori és felnőtt barát megszólal. Itt vannak a régi és új Inconnu csoport tagjai, sok távoli gyermek- és kamaszkori barát, későbbi ellenzéki harcostárs. Rácz Sanyi bácsi átölel, Koltay elismerően gratulál a szervezés és rendezés láttán. Zaklatott ötven év van már mögöttem, nagyon felemelő

és felejtethetlen ez az önzetlen szeretet! Talán Krassó Gyuri az örökifjú, a bohém forradalmár hiányzik leginkább!

Aztán tovább forog a kerék, mozgalmas őszi közeledik. Hosszas tárgyalásokat követően, október 23.-án, már együtt ünnepelünk a Hősök terén a MIÉP-pel, ahol az enervált Csurka mellett felszólal a lendületes Kovács Dávid és a harcias Toroczka László. A pártszövetség hamarosan kibővül a Réti Miklós vezette kiskgazdákkal, akik - mint később kiderül -, sajnos már szinte semmilyen politikai erőt nem képviselnek az országban. A választási körzetek elosztásánál, én Pest megye egyik legnagyobb, 11. választókerületét kapom. A szentendrei Nemzeti Konzervatív Kör támogatásával, dr. Filó András és Berkesi Attila közvetlen hozzájárulásával választási irodát nyitunk a belvárosban. A szentendrei zászlóbontó nagygyűlést december 3.-án tartjuk a városi művelődési központban, ahol Csurka és Kovács mellett, mint a körzet közös képviselője felszólalok. Már az első időkben sokat segít a helyi Jobbikos elnök dr. Molnár Sándor ügyvéd, viszont Emődy Csaba erősen korlátozott MIÉP elnökkel folyamatosak a vitáim.

Közeledik az év vége, sűrűsödnek a politikai események. December 4.-én sajtótájékoztatót szervezünk a budapesti angol nagykövetség elé, Tony Blair (Mr. 10%) politikája ellen, aki az uniós költségvetési támogatásokat szemérmetlenül háborús célokra használja. Furcsa emlékek idéződnek fel bennem. Én - az egykori naiv reagenista -, a tavasz folyamán már tüntettem az iraki háború ellen az amerikai követség előtt. Most itt vagyok az angol diplomáciai képviselőnél és azok ellen tiltakozom, akik egykor az ellenzéki időkben sokat segítettek nekünk. 1987 késő őszién még ott ültem Blair mellett a megújuló munkáspárt londoni kongresszusán, most a miniszterelnök megszálló és gyarmatosító politikája ellen agitállok. Kettőnk közül ki változott meg valójában? – kérdezem magamtól. Tíz nap múlva aztán ismét szembekerülök az álszent és képmutató nyugattal. A hágai bíróság letartóztatja Gotovina tábornokot, a horvátok nemzeti hőst. A szervilis Schmitt Pál azonnal üdvözlö a döntést, miközben bennem forr az indulat. Egy győztes honvédő háború katonai vezetőjét, mindeztidáig soha nem vonták felelősségre emberiség ellen elkövetett vádakkal. A történelem ítélőszéke előtt soha nem jelent meg Sztálin, Roosevelt, Churchill vagy Nixon. Logikus és elvárható lenne, hogy a nemzetközi bíróság adjon ki azonnali elfogatóparancsot Blair, Bush, Putyin és Saron ellen is – fejtem ki abban a jegyzékben, amelyet Nagy Ervinrel együtt átadok Horvátország nagykövetségének.

Másnap délelőtt már a hírvösvölgyi Pszichiátriai Intézet előtt tiltakozom a teljesen őrült és pszichopata Gyurcsány ellen. Sajtótájékoztatómon követelem, hogy vessék azonnali orvosi vizsgálat alá a láthatóan beteg magyar miniszterelnököt. Szerintem túrhetetlen, hogy miközben egy autó vezetéséhez mindenféle orvosi bizonylatok szükségesek, addig egy ország irányításához nem teszik kötelezővé a mindenre kiterjedő orvosi szakvéleményt. Bokros Petivel plakátokat is készítenek a rendhagyó eseményre, melyekkel kidekoráljuk a „Diliház” bejáratát. A

rendőrök távolról figyelnek, nem mernek a közelünkbe férkőzni.

December végén még két megható esemény történik. Az év elején ismét felbukkan a távoli múlt. Lakásomon felkeresnek a dokumentumfilmes Gulyás testvérek és Modor Ádám történész, akik szeretnének filmet forgatni az Inconnu csoportról, és a több mint tíz évvel ezelőtti Nagy Imre temetés körülményeiről. Hosszasan elbeszélgetünk a múlttól, aztán a csoport tagjaival kimegyünk a temetőbe, nosztalgiázva felkeressük az ellenzéki idők régi helyszíneit. Elborzadva látom a gondozatlan és gazos sírkertet, a lerobbant és dűledező síremlékeket, a viharvert és korhadó kopjafákat, 56 emlékének és jelképeinek vésszesen elhanyagolt állapotát. Ekkor szembesülünk azzal, hogy nemcsak a 301-es parcella kőoszlopát, de az általunk állított emléktáblákat is ellopták. Fájdalmasan elidőzünk Krassó elhagyatott sírhantjánál is! - Nincs dicső múlt, nincs kegyelet! Ennyit ért 1956 hősi eszménye, ennyit ér az elhazudott rendszerváltás! – gondolom magamban. Az Ismeretlenek című filmet – közönségtalálkozó keretében-, december 21.-én vetítik le a belvárosi Arcvonal kávéházban. Sokan vagyunk, a megrendítő filmkockák után felszólalnak a film szereplői és alkotói. Drámai a hatás, a közönség most szembesül először a rendszerváltás égbekiáltó hazugságaival. A több részes dokumentumfilmet az alkotók később benevezik a filmszemlére, de „hivatalos” és „felsőbb” nyomásra kikerül a versenyfilmek közül. Magyarország számára örökké ismeretlenek maradunk!

Közeledik karácsony. Az MVSZ-től fölhívnak, menjek velük Székelyföldre, ahol ünnepség keretében kitüntetik az 56-ban meghurcolt idős székelyeket. Székelyudvarhely színháztermében hatalmas tömeg fogad. Patrubány Miklós és Rácz Sándor ünnepélyes külsőségek között átadja az emléklapokat. Aztán a hatalmas hóesésben elindulunk hazafelé. Az éjszakai hófödte út ott csillog fehérén előttem. Akár egy álomban, a csillagösvény kódéből felbukkannak a misztikus fenyőfák. Nem félek semmitől – akárcsak Gárdonyi regényében a kicsiny Gergő, aki éjszaka elköti a török lovakat-, hiszen magyar tájon, magyar erdők és magyar fenyvesek között haladunk. Álomország álomtája lassan tovasiklik az éjszakába.

(folytatjuk)